

بررسی رابطه عوامل فشارزای شغلی و خودکارآمدی معلمان (مطالعه موردی معلمان مقطع راهنمایی شهرستان تویسرکان)

محمد علی ترکاشوند^۱، مسعود قمری^۲، معصومه جانجانی^۳، لیلا قمری^۴

^۱کارشناسی ارشد مدیریت دولتی

^۲کارشناسی ارشد مدیریت دولتی (نویسنده مسئول)

^۳کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق

^۴کارشناسی روانشناسی عمومی

چکیده

هدف مقاله حاضر بررسی رابطه عوامل فشارزای شغلی و خودکارآمدی معلمان مقطع راهنمایی شهرستان تویسرکان می باشد. در این راستا یک فرضیه اصلی و سه فرضیه فرعی تنظیم شده است. روش تحقیق این پایانامه با توجه به ابزار گردآوری داده ها پیمایشی با ماهیت توصیفی می باشد که در محیط واقعی با حداقل مداخله پژوهشگر صورت پذیرفت. جامعه آماری تحقیق حاضر کلیه معلمان دوره راهنمایی شهرستان تویسرکان در سال تحصیلی ۹۲-۹۱ می باشد که بر اساس اطلاعات اخذ شده از سازمان آموزش و پرورش استان همدان شامل ۳۰۱ نفر (۱۵۶ نفر دبیر زن و ۱۴۵ نفر دبیر مرد) می باشند. و حجم نمونه با استفاده از رابطه کوکران ۱۷۰ نفر برآورد گردید. و نمونه آماری با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شد. وسیله گردآوری داده ها پرسشنامه می باشد. در مرحله میدانی اقدام به طراحی پرسشنامه گردید و پس از دریافت راهنمایی و مشاوره های لازم از اساتید دانشگاهی و خبرگان صنعت اصلاحات لازم در پرسشنامه اعمال گردید. سپس پرسشنامه در حجم نمونه کم، بین ۳۳ نفر از پاسخگویان توزیع شد و پس از جمع آوری و ورود داده ها در SPSS اقدام به تعیین پایایی با استفاده از آلفای کرونباخ گردید. که نتایج حاکی از پایایی بالای آزمون داشت. و پس از سنجش روایی و پایایی، پرسشنامه در اختیار نمونه آماری قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل آماری اطلاعات جمع آوری شده از روشهای آماری توصیفی و استنباطی استفاده شد. بدین ترتیب که برای طبقه بندی، تلخیص و تفسیر داده ها از روش آمار توصیفی و برای آزمون فرضیه های تحقیق از روش آماری استنباطی (آزمون اسپیرمن) استفاده شد. نتایج حاصل بیانگر وجود رابطه معنی دار و معکوسی بین عوامل فشارزای شغلی و ابعاد آن با خودکارآمدی معلمان می باشد.

واژه های کلیدی: خودکارآمدی، عوامل فشارزای شغلی، ابهام نقش، تعارض نقش، گرانباری نقش